

68. По наказателноправни въпроси, член 10 от Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 2000 г. представлява правната рамка за трансгранични производства. Приложими са следните правила:

на разпита присъства съдебен орган на замолената държава-членка, подпомаган при необходимост от преводач, който отговаря както за установяването на самоличността на разпитваното лице, така и за спазването на основните принципи на правото на замолената държава-членка. Ако съдебният орган на замолената държава-членка е на мнение, че по време на разпита са били нарушени основните принципи на правото на замолената държава-членка, той незабавно взема необходимите мерки за осигуряване на продължаването на разпита при спазване на въпросните принципи;

когато това е необходимо, компетентните органи на молещата и на замолената държава-членка договарят помежду си мерки за закрила на лицето, подлежащо на разпит;

разпитът се провежда пряко от или под ръководството на съдебния орган на молещата държава-членка съгласно нейните закони;

по искане на молещата държава-членка или на лицето, подлежащо на разпит, замолената държава-членка осигурява присъствието на преводач, ако това е необходимо;

лицето, подлежащо на разпит, може да се позове на правото си да не дава показания, с които то самото би се уличило в извършването на престъпление по правото на молещата или на замолената държава-членка.

69. В член 10 от Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. е установен принципът, че искане за разпит чрез видеоконференция може да бъде отправено от държава-членка по отношение на лице, което се намира в друга държава-членка. Подобно искане може да се отправя, при положение че съдебните органи на молещата държава-членка искат въпросното лице да бъде разпитано в качеството му на свидетел или вещо лице, в случай че пътуването му до съответната държава за изслушването е нежелателно или невъзможно. „Нежелателно“ се отнася за случаите, при които свидетелят е прекалено млад, прекалено възрастен или здравословното му състояние е лошо; „невъзможно“ се отнася за случаите, при които явяването на свидетеля в молещата държава-членка би го изложило на сериозна опасност.

70. Замолената държава-членка трябва да даде съгласие за разпит чрез видеоконференция, при условие че това не противоречи на основните принципи на нейното право и ако тя разполага с техническите средства за целта. Във връзка с това позоваването на „основните принципи на правото“ предполага, че искане не може да бъде отхвърлено единствено на основание, че разпитът на свидетели и вещи лица чрез видеоконферентна връзка не е предвидено в правото на замолената държава-членка, или, че едно или повече от условията за видеоконферентно изслушване не са изпълнени съгласно националното право. Когато липсват подходящите технически средства, молещата държава-членка, със съгласието на замолената държава-членка, предоставя оборудването, необходимо за провеждане на разпита.

71. Искания за разпит чрез видеоконференция съдържат информация във връзка с органа, отправил искането, предмета и основанията за искането, когато е възможно, самоличността и националността на засегнатото лице и при необходимост името и адреса на лицето, което следва да бъде призовано. Искането съдържа и основанията, посочващо защо е нежелателно или невъзможно свидетелят или вещото лице да се яви лично, наименованието на съдебния орган и имената на лицата, които ще проведат разпита. Тази информация е посочена в Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. Съдебният орган на замолената държава призовава засегнатото лице да се яви в съответствие с условията, предвидени в националното право.

72. В член 10, параграф 8 от Конвенцията за взаимопомощ от 2000 г. се предвижда, че, ако по време на видеоконферентно изслушване лице откаже да даде показания или даде фалшиви показания, държавата, в която се намира лицето, даващо показания, следва да е в състояние да приложи спрямо това лице същите мерки, както ако разпитът се беше провел в рамките на национално производство.

Това е следствие от факта, че по смисъла на този параграф задължението да се свидетелства на видеоконферентно изслушване произтича по силата на правото на замолената държава. Целта на параграфа е да се гарантира, че свидетелят, ако не спазва задължението да даде показания, ще понесе последиците от своето поведение, подобни на приложимите при национални производства, провеждани без видеоконферентна връзка.

73. В член 10, параграф 9 обхватът на видеоконферентните изслушвания се разширява до обвиняемите лица. Всяка държава-членка се ползва изцяло от правото си на преценка дали да приеме изпълнението на искане за такива разпити. Всяка държава-членка може да направи обща декларация, че няма да изпълнява такива искания. Разпитът се провежда само с предварителното съгласие на обвиняемия.

Последна актуализация: 17/11/2021

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.